

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 20. Устава Републике Србије, који прописује да се људска и мањинска права зајемчена Уставом могу ограничити само законом ако ограничење допушта Устав, у сврхе ради којих га Устав допушта, у обиму неопходном да се уставна сврха ограничења задовољи у демократском друштву. Устав Републике Србије у члану 27. прописује да је лишење слободе допуштено само из разлога и у поступку који су прописани законом, а члан 28. Устава регулише поступање према лицима лишеним слободе. Такође, у члану 97. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, прописано је да Република Србија уређује и обезбеђује остваривање и заштиту слобода и права грађана, уставност и законитост.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Народна скупштина Републике Србије донела је 29. септембра 2005. године Закон о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС“, број 85/2005), који је ступио на снагу 1. јануара 2006. године. Законом о изменама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција из 2009. и 2011. године („Службени гласник РС“, бр. 72/09 и 31/11) извршено је усклађивање текста овог закона са новим Уставом Републике Србије и европским правним стандардима из области извршења кривичних санкција.

Иако је правни оквир извршења кривичних санкција у великој мери усаглашен са европским стандардима, у међувремену је дошло до потребе за увођењем новог института-судије за извршење кривичних санкција. Судска заштита осуђеним лицима је тренутно важећим одредбама Закона о извршењу кривичних санкција обезбеђена покретањем управног спора, а прописивањем посебног судије за извршење успоставиће се делотворнија заштита, с обзиром да је реч о специјализованим судијама при вишим судовима. Систем судског надзора над извршењем кривичних санкција постоји у већем броју европских земаља и прилагођен је потребама њихових казних система. Оно што је заједничко за све континенталне системе судског надзора над извршењем кривичних санкција је надлежност за одлучивање о заштити права лица лишених слободе. Прописивање новог института – судије за извршење, захтева и нови законски оквир, којим се одређује улога, надлежност, организација и процесни оквир за поступање. Успостављањем нове врсте судске заштите обезбеђује се ефикасан механизам контроле над поштовањем права лица лишених слободе и потпуно усклађивање ове материје са европским стандардима.

Још један разлог за доношење новог Закона о извршењу кривичних санкција је и одвајање одредби које регулишу извршење алтернативних санкција и мера, у посебан закон. Доношењем Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, чије

је усвајање предложено истовремено са Законом о извршењу кривичних санкција, посебно ће се регулисати ова област, због значаја извршења алтернативних санкција и у циљу усклађивања са међународним стандардима у овој области.

У циљу што квалитетније израде нових законских решења Министарство правде и државне управе – Управа за извршење кривичних санкција је организовала округли сто на коме је представљен Нацрт новог закона стручној и широј јавности у децембру 2012. године и у мају 2013. године. На основу примедби и сугестија датих на Нацрт, Радна група Министарства правде и државне управе је израдила коначну верзију Нацрта закона о извршењу кривичних санкција. Нацрт закона је упућен Савету Европе на експертизу. Мишљење и препоруке израђене експертизе Савета Европе су унете у текст Нацрта.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У глави првој Закона (чл. 1. до 11) уређује се садржина закона, регулише сврха извршења кривичних санкција и извршење одлука страног суда. Дате су основне одредбе о претпоставкама за извршење кривичних санкција, као и основне одредбе о положају лица према којима се извршавају санкције. Утврђен је садржај евиденција које се воде о лицима лишеним слободe и прописана обавеза обезбеђивања средстава за извршење кривичних санкција у буџету Републике Србије.

У глави другој Закона, у првом одељку – чл. 12. до 30. Закона регулише се делатност Управе за извршење кривичних санкција и уређење Управе, врсте и типови завода, одељења и службе у заводима, као и руковођење у Управи. Новину представља давање статуса овлашћеног службеног лица, припадницима службе за обезбеђење у заводима (члан 21. Закона), с обзиром на овлашћења која имају у обављању послова, одговорност, процену степена ризика у обављању послова и задатака кроз свакодневни контакт са осуђеним и притвореним лицима и значај ове службе у систему извршења за обезбеђивање реда и безбедности у казнено поправним установама.

У другом одељку ове главе, односно чл. 31. и 32. Закона прописује се јавност рада Управе.

У трећем одељку, односно чл. 33. до 42. Закона прописане су одредбе којима се уводи нови институт-судија за извршење.

Успостављањем посебног судије за извршење обезбедиће се делотворнија судска заштита и надзор над поштовањем права лица лишених слободe. Судија за извршење се успоставља при вишем суду. Месна надлежност је одређена на следећи начин: за заштиту права осуђеног током издржавања казне затвора надлежан је судија за извршење према седишту завода у коме осуђени извршава казну затвора, за заштиту права притвореника током трајања мере притвора

надлежан је судија за извршење према седишту завода у коме се ова мера извршава.

Имајући у виду да се ради о потпуно новом институту у нашем законодавству, надлежности судије за извршење су релативно ограничене и односе се на заштиту права по притужби притвореника и на поступак по захтеву за судску заштиту осуђеног, лица на извршењу мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у затвореној установи, обавезног лечења алкохоличара или обавезног лечења наркомана, када се спроводи у заводу.

Пре него што поднесе захтев за судску заштиту, осуђени је дужан да се за заштиту својих права обрати органима и у поступку прописаном Законом о извршењу кривичних санкција, односно да прво поднесе притужбу управнику завода, а ако је незадовољан овом одлуком, жалбу директору Управе. Изузетно, осуђени може поднети захтев за судску заштиту директно судији за извршење у случају када му је право на живот или телесни интегритет озбиљно угрожено. Осуђени или притворени има право да поднесе притужбу судији за извршење у року од три месеца од дана настанка повреде права, а изузетно у року од шест месеци уколико је постојала објективна спреченост.

Осуђени може директно поднети жалбу судији за извршење на одлуку управника завода о дисциплинском кажњавању, одређивању посебне мере смештаја под појачан надзор и мере усамљења, као и жалбу на одлуку директора Управе о накнадном распоређивању осуђеног, прекиду извршења казне затвора и премештају осуђеног.

Судија за извршење најмање једном у четири месеца у току године обилази заводе на територији своје месне надлежности, разговара са осуђенима и информиче их о начинима остваривања њихових права.

У глави трећој Закона је обрађена област извршења казне затвора, тако што су у I одељку, чл. 43. до 48. наведене опште одредбе о сврси и начину извршења те казне.

У II одељку, односно чл. 49. до 52. ове главе Закона је регулисано упућивање и распоређивање осуђених на издржавање казне затвора према распоредном акту који доноси министар надлежан за послове правосуђа у складу са висином изречене казне затвора. Прописано је да изузетно, директор Управе може да решењем промени место извршења казне затвора осуђеном, пре него што ступи на извршење казне затвора, на молбу осуђеног из оправданих разлога, односно по захтеву полиције или служби безбедности, из разлога безбедности. Чланом 52. Закона прописано је да директор Управе може осуђеног накнадно распоредити у други завод уколико се приликом испитивања личности у пријемном одељењу завода утврди да би се програм поступања успешније реализовао у другом заводу.

У III одељку, односно чл. 53. до 58. Закона је прописан судски поступак упућивања осуђених у казнено поправне установе на издржавање казне затвора, издавањем налога.

У IV одељку, односно чл. 59. до 70. Закона су одређени разлози и поступак за одлагање извршења казне затвора. У члану 59. Закона наведено је девет разлога за одлагање извршења казне затвора. Осуђени у молби мора да наведе разлог за одлагање казне затвора и приложи потребне доказе. О оправданости разлога за одлагање казне одлучује председник надлежног основног суда. Прописано је да осуђени који се налази на издржавању казне затвора не може поднети молбу за одлагање наредне казне затвора. На одлуку председника суда о одлагању осуђени има право да изјави жалбу председнику надлежног вишег суда. Посебно су прописани случајеви одлагања казне затвора поводом ванредних правних лекова. Дата је могућност да суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка поднетог у корист осуђеног, може одложити извршење казне затвора и пре правноснажности решења о дозволи понављања поступка, као и да надлежни суд увек дозвољава одлагање извршења казне на захтев јавног тужиоца до доношења одлуке о употребљеном правном средству.

V одељак закона, односно чл. 71. до 75. Закана обрађују се пријем и разврставање осуђених у заводу, које се врши на основу процењеног степена ризика, врсте кривичног дела, висине изречене казне, здравственог стања, односа осуђеног према кривичном делу, облика кривице, раније осуђиваности и других критеријума утврђених правилником о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених. Прописано је да је током извршења казне затвора могућа измена програма поступања и накнадно разврставање осуђеног у групу са мањим или већим степеном посебних права и погодности зависно од степена остваривања програма поступања. Против одлуке о накнадном разврставању осуђени има право жалбе директору Управе, у року од три дана од дана пријема одлуке. Против одлуке директора Управе по жалби на одлуку о накнадном разврставању, осуђени може поднети захтев за судску заштиту судији за извршење.

Положај осуђеног је обрађен у VI одељку закона, који је подељен на пет пододељака.

У првом пододељку, односно чл. 76. до 128. је прописан корпус права осуђених лица, који обухвата: право на човечно поступање, на смештај који је опредељен тако да спаваоница мора бити пространа да на сваког осуђеног дође најмање осам кубних метара и четири квадратна метра простора, право да изван затворених просторија проводи најмање два часа дневно. Уређено је право на исхрану, одећу, рубље и обућу. Предвиђено је да осуђени има право да упућује поднеске надлежним органима, организацијама и дипломатско конзуларном представнику, уколико је странац. Осуђени има и неограничено право на дописивање о свом трошку. Прописано је право на телефонски разговор, у складу са одредбама акта о кућном реду, право на правну помоћ у заводу, право на посете

у заводу, право на боравак у посебној просторији, право на пријем пакета, као и право на пријем новчаних пошилики. Прописано је право на рад који је саставни део програма поступања и који мора бити сврсисходан и не сме бити понижавајући. Осуђени може да ради у заводу и изван завода. Прописано је да на молбу лица које је први пут осуђено на казну затвора до шест месеци, директор Управе може одобрити да за време трајања казне обавља послове на радном месту на коме је било запослено у време пријема налога за извршење казне, ако за то постоје оправдани разлози, а кривично дело за које је осуђено није у вези с тим пословима. Против ове одлуке осуђени има право жалбе судији за извршење.

Одређено је и право на накнаду за рад, која износи најмање 20% од најниже цене рада у Републици Србији и утврђено је да се на накнаду за рад не плаћају порези и доприноси. Осуђени има право на здравствену заштиту према општим прописима о здравственој заштити. Осуђени се може упутити у Специјалну затворску болницу или другу здравствену установу уколико му се не може пружити одговарајућа здравствена заштита у заводу.

Посебно је регулисано право осуђене жене која има дете, тако да дете може задржати у заводу до истека казне, а најдуже до навршене друге године живота детета. Након тога родитељи споразумно одлучују о поверавању детета. Такође, осуђена жена која има дете има право на стручну помоћ особља завода.

Осуђени има право на набавку дневне и периодичне штампе о свом трошку. Прописано је право осуђеног на основно и средње образовање. Завод организује и друге видове образовања. Осуђеном се може одобрити и ванредно школовање, уколико то дозвољава безбедносна процена.

Прописана су верска права која обухватају право на: верски обред, читање верске литературе, посете свештених лица или других верских службеника.

Регулисано је право осуђеног на поднесак, притужбу и жалбу. Поступак заштите права је уређен у складу са међународним стандардима и представља ефикасно и делотворно правно средство лицима која се налазе на извршењу казне затвора, уколико сматрају да им је повређено право прописано Законом о извршењу кривичних санкција или да су према њима учињене друге неправилности у заводу. Притужба се подноси управнику завода, који је дужан да у року од 15 дана донесе образложено решење по притужби. Осуђени има право жалбе на ово решење директору Управе. Против коначне одлуке којом је осуђеном током извршења казне затвора повређено или ограничено неко право, осуђени може поднети захтев за судску заштиту судији за извршење. Уколико осуђени сматра да његов захтев или притужба имају поверљив карактер, може се обратити управнику завода са захтевом за обављањем поверљивог разговора, без навођења разлога. Осуђени се може непосредно обратити директору Управе, уколико сматра да је његово право повређено

поступањем управника завода. Директор Управе или лице које он овласти може да испита основаност притужбе и увидом у документацију завода, разговором са осуђеним који је поднео притужбу, другим осуђеним лицима и запосленима у заводу. Ако се утврди да је притужба основана, директор Управе ће наложити да се отклони повреда права осуђеног.

У другом пододељку, чланом 129. Закона прописана су проширена права и погодности осуђеног, које може стећи током извршења казне затвора уколико се посебно добро влада и остварује напредак у донетом програму поступања.

У трећем пододељку, односно члану 130. Закона предвиђена је могућност премештаја осуђеног из једног завода у други, уколико постоје оправдани разлози, због спровођења програма поступања или одржавања реда и безбедности у заводу. Ову одлуку доноси директор Управе, на предлог управника завода. Директор Управе може и по службеној дужности преместити осуђеног из једног завода у други, из разлога безбедности. Против позитивне одлуке директора Управе о премештају, осуђени може изјавити жалбу судији за извршење.

У четвртном пододељку, односно чл. 132. до 138. Закона регулисан је прекид извршења казне затвора. Одлуку о прекиду доноси директор Управе, уколико постоје оправдани разлози, због којих би се извршење казне могло одложити. Време проведено на прекиду извршења казне затвора не урачунава се у издржану казну. Против одлуке директора Управе дозвољена је жалба судији за извршење.

У петом пододељку, односно чл. 139. и 140. Закона прописано је поступање завода у случају смрти осуђеног, обавештавање породице, полиције, јавног тужиоца, суда и матичара и обавеза да се лице сахрани о трошку завода, уколико осуђени нема породицу.

У VII одељку Закона, односно чл. 141. до 155. регулисане су мере за одржавање реда и безбедности у заводу. Мере за одржавање реда и безбедности су подељене на мере принуде и посебне мере. Овим одредбама је предвиђено да се према осуђеном могу применити само оне мере за одржавање реда и безбедности које су утврђене овим законом и прописима донетим на основу овог закона и само у мери у којој је то неопходно, као и да се не сме применити строжа мера од неопходно потребне с обзиром на природу потребе њене примене и садржину мере. Прописани су услови за примену мера принуде и врсте мера принуде. Одређене су детаљне процедуре за поступање у заводу након примене мере принуде према осуђеним лицима. Уведена је обавеза да се достављају одвојени писмени извештаји службе за обезбеђење и извештај о лекарском прегледу, управнику завода без одлагања. Лекарски преглед се понавља између 12 и 24 часа од примене принуде. Прописани су обавезни елементи лекарског извештаја. Посебно су регулисани случајеви употребе ватреног оружја, с обзиром да је дозвољена његова употреба само ако се другим мерама не може одбити истовремен или непосредно

предстојећи противправни напад којим се угрожава живот осуђеног, запосленог или другог лица затеченог у заводу, да би се онемогућило бекство осуђеног из завода затвореног типа или затвореног типа са посебним обезбеђењем, односно да би се онемогућило приликом спровођења бекство осуђеног који издржава казну затвора од десет година или тежу казну или бекство лица коме је одређен притвор за кривично дело за које се може изрећи казна затвора преко 10 година. Посебно су прописане врсте и услови за одређивање посебних мера према осуђеном (одузимање и привремено задржавање ствари чије је држање иначе дозвољено, смештај у посебно осигурану просторију без опасних ствари, смештај под појачан надзор, усамљење и тестирање на заразне болести или психоактивне супстанце). Примену посебне мере одређује управник завода или лице које он овласти на писани и образложени предлог руководиоца организационе јединице завода. На решење о смештају под појачан надзор и усамљење осуђени има право жалбе судији за извршење.

У VIII одељку Закона, односно чл. 156. до 177. прописан је дисциплински поступак, дисциплински преступи и мере које се предузимају према осуђеном, уколико крши правила реда и безбедности у заводу. Тежи дисциплински преступи су одређени Законом, а лакши актом о кућном реду завода. Прописано је право осуђеног на стручну правну помоћ у дисциплинском поступку, као и право на судску заштиту подношењем жалбе судији за извршење на одлуку упавника завода о дисциплинском кажњавању. Прописани су и случајеви брисања дисциплинских мера из евиденције, уколико осуђеном не буде изречена нова дисциплинска мера у року од годину дана од дана изречене дисциплинске мере за лакше преступе, односно у року од три године од дана изречене дисциплинске мере за теже дисциплинске преступе.

У IX одељку Закона, односно у чл. 178. до 186. прописане су одредбе о отпуштању осуђеног са извршења казне затвора. Предвиђени су случајеви отпуста због истека казне, отпуштање због амнестије, помиловања и условног отпуста. Посебно је прописан институт превременог отпуста осуђеног, тако да директор Управе може донети ову одлуку максимум 6 месеци пре истека казне, ако је лице издржало 9/10 казне затвора и остварило добро владање и позитивне резултате у спровођењу програма поступања. Регулисано је сачињавање програма пружања помоћи осуђеном након отпуста, који је саставни део програма поступања. Уведена је нова одредба о обавештавању жртве кривичног дела, која је у складу са правним тековинама Европске уније. Прописано је да завод обавештава жртву кривичног дела о отпусту или бекству осуђеног коме је изречена казна затвора због кривичног дела против живота и тела и против полне слободе или против брака и породице. Обавештење се доставља жртви уколико она то тражи и уколико процена ризика указује на потребу превентивне заштите жртве.

Четврта глава Закона, односно чл. 187. до 193, регулишу извршење новчане казне, у складу са одредбама Кривичног законика којима је прописано одмеравање и извршење новчане казне.

У глави петој Закона, односно члану 194, прописано је извршење казне одузимања возачке дозволе.

У глави шестој Закона, односно чл. 195. до 201, прописано је извршење мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи. Одређена је надлежност за упућивање на извршење ове мере, да се мера извршава у Специјалној затворској болници, а изузетно у другој здравственој установи, дужност здравствене установе да најмање једанпут годишње обавештава суд који је изрекао меру о здравственом стању лица. Прописано је да стручни рад у извршењу ове мере безбедности надзире министарство надлежно за здравство.

У чл. 202. до 204. Закона прописано је извршење мере психијатријског лечења на слободи.

У чл. 205. до 208. Закона регулисано је извршење мере безбедности обавезног лечења наркомана и мере безбедности обавезног лечења алкохоличара. Прописана је надлежност за упућивање на извршење, као и дужност установе у којој се мера извршава да најмање једном у шест месеци обавештавају суд о извршењу мере.

У чл. 209. до 211. Закона прописано је извршење мере безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности.

У чл. 212. до 216. Закона прописано је извршење мере забране управљања моторним возилом, одузимања предмета, протеривања странца из земље и јавно објављивање пресуде.

У глави седмој, односно у чл. од 217. до 234. Закона, прописано је извршење казне затвора изречене за прекршај, тако што је одређено да ће се примењивати одредбе Закона о извршењу кривичних санкција, ако посебним законом није другачије уређено. Прописано је да осуђени за прекршај извршавају казну затвора одвојено од осуђених за кривична дела, да упућивање врши прекршајни суд који је донео првостепену пресуду, као и поступак одлагања казне. Прекид извршења казне затвора изречене за прекршај може трајати најдуже десет дана, осим због болести, када може трајати до њеног излечења. Прецизно се дефинише када се осуђени отпушта из завода, због тога што су у питању краткотрајне казне затвора, тако да на отпуст нема утицаја чињеница да ли истек казне пада на нерадни дан, односно на дан празника. Одређено је да се осуђени отпушта оног дана када му истиче казна, без обзира да ли је то радни или нерадни дан.

У осмој глави, односно члану 235. Закона, уређено је извршење заштитних мера изречених за прекршај, тако што се одредбе овог закона којима се уређује извршење мера безбедности изречених за кривично дело сходно примењују и на извршење заштитних мера.

У деветој глави, односно у члану 236. Закона, прописано је извршење казне затвора и заштитних мера изречених за привредни преступ, тако што се сходно примењују одредбе овог закона којима се уређује извршење казне затвора изречене за прекршај, односно извршење мера безбедности.

У десетој глави, односно чл. 237. до 252. Закона, прецизније су уређена питања статуса притворених лица, у погледу њиховог смештаја, положаја, извођења из завода и спровођења надлежном органу, примене мера за одржавање реда и безбедности, премештаја као и њихове правне заштите, за коју је надлежан судија за извршење.

У глави једанаестој, односно члану 253. Закона, регулише се поступак извршења одузимања имовинске користи прибављене кривичним делом и привредним преступом, тако што је прописано да се сходно примењују одредбе закона који уређује извршење и обезбеђење. Средства остварена одузимањем имовинске користи приход су буџета Републике Србије.

У глави дванаестој, односно чл. 254. до 272. Закона, регулишу се радни односи у Управи. Предвиђено је да директор Управе одлучује о правима и обавезама запослених у Управи, управника и заменика управника, а да управник завода одлучује о правима и обавезама запослених у заводима, осим ако овим законом није другачије одређено. О неким правима запослених у заводу одлучује министар надлежан за правосуђе, у оквиру својих овлашћења, на пример о престанку радног односа пре испуњења општих услова за одлазак у пензију.

Прописан је посебан поступак пријема у радни однос, тако да ако се радно место не попуни премештајем, преузимањем или интерним конкурсом, Управа оглашава и спроводи јавни конкурс. Потреба да се на овај начин дефинишу услови и заснивање радног односа произилази из чињенице да обављање послова у Управи захтева специфична знања и способности и да спровођење интерног конкурса по општим прописима нема ефекта, јер су радна места разврстана у звања која не постоје у другим државним органима.

Успостављена су ограничења и поштрени услови пријема у радни однос.

Предвиђено је да се спровођење јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи врши на основу правилника који доноси министар надлежан за правосуђе.

Предвиђени су посебни случајеви престанка радног односа у Управи из разлога што природа послова, односно рад са осуђеним лицем захтева да запослени имају како моралне квалитете, тако и да сама осуђиваност за кривична дела која се

гоне по службеној дужности или изречена казна затвора од најмање шест месеци затвора аутоматски има за последицу престанак радног односа.

Прописани су и специфични услови за приправнике у служби за обезбеђење који се односе како на године живота, тако и на посебне психофизичке способности које се не траже по општим прописима. Проверу психофизичке способности обавља комисија коју именује директор Управе.

Приправнички стаж се обавља у оквиру основне обуке за приправнике по програму који доноси министар надлежан за правосуђе.

Такође, наведене су и одредбе којима се регулишу услови под којима приправник стиче звање из службе за обезбеђење и услови кад приправнику престаје радни однос уколико не положи стручни испит или самовољно напусти Управу или својом кривицом буде искључен из обуке.

Запослени у Управи стичу звања у зависности од стручне спреме, радног искуства, стручних знања и оспособљености за обављање послова радног места и оцене рада. Потреба да се за обављање послова радног места врши континуирана едукација, произилази из чињенице да успешан рад у Управи захтева сталну проверу достигнутог степена знања и његово усавршавање као и мотивацију запослених да полагањем испита стичу више звање како би што боље обављали послове радног места.

Услове за стицање и губитак звања прописује Влада, због тога што су то звања која су различита од звања осталих запослених у државним органима.

Прецизирано је да се стручно усавршавање, обука и полагање стручних испита спроводи на основу правилника који доноси министар надлежан за правосуђе.

Прописано је да се стаж осигурања са увећаним трајањем може рачунати директору Управе и запосленима, тако да се сваких 12 месеци ефективно проведених у обављању ових послова може степеновати до 16 месеци. Радна места на којима се стаж осигурања може рачунати са увећаним трајањем споразумно утврђују министар надлежан за правосуђе и министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања.

Предвиђено је да се запослени који раде на пословима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, упућују на здравствену контролу једном у три године или ако директор одлучи и раније. Такође је предвиђена и провера односно тестирање на психоактивне супстанце и алкохол због чињенице да постоји оправдана сумња да има случајева употребе психоактивних супстанци и алкохола

међу запосленима, па је ради отклањања ове сумње прецизирано да се одлуком управника ова лица могу упутити на одговарајућа тестирања.

Предвиђено је да директор Управе може одлучити да се изврши провера психофизичких способности запослених у служби за обезбеђење, због чињенице да су то униформисана и наоружана лица и да је из тих разлога предвиђена могућност провере психофизичких способности.

Прецизирано је и да проверу психофизичких способности врши посебна комисија, коју именује директор Управе.

Прописано је да по потреби службе лицу коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, може решењем министра надлежног за правосуђе престати радни однос с правом на старосну пензију и пре испуњења општих услова за стицање права на старосну пензију.

Запослено лице може, због повећаног обима посла или других потреба службе, без своје сагласности бити привремено упућено на одговарајуће радно место у другу организациону јединицу Управе, најдуже једну годину.

За запосленог који се упућује на рад у Посебну притворску јединицу, спроводи се интерни конкурс. Ближе прописе о посебним условима које треба да испуњава запослени који се упућује у Посебну притворску јединицу и начин његовог избора пре упућивања на рад, доноси министар надлежан за правосуђе.

Запослено лице које је упућено у другу организациону јединицу, има право на трошкове превоза, смештаја и исхране у складу са општим прописима.

Предвиђене су теже повреде радних обавеза и дужности, поред тежих повреда радних обавеза и дужности предвиђених законом којим се уређују радни односи у државним органима. Због потребе да се спречи свако неодговорно понашање запослених које може довести до безбедносних проблема, предвиђено је 16 тежих повреда.

Уређен је дисциплински поступак који је различитих од поступка који је предвиђен Законом о државним службеницима, јер је другостепени орган министар надлежан за правосуђе. Разлог за овакво законско решење је у чињеници да ако су у питању тежи дисциплински преступи који су предвиђени Законом о извршењу кривичних саснкција, а у питању су увек повреде везане за контакт са лицима лишеним слободе (пријем поклона од лица лишених слободе, трговина и размена робе са лицима лишеним слободе итд.), па је потребно у што краћем року спровести дисциплински поступак.

Посебно се наводе и подзаконски акти које доноси министар надлежан за правосуђе, а односе се на унутрашње уређење и систематизација радних места у Управи, униформу, ознаке, свечано одело, наоружање, специјална возила и другу

опрему у служби за обезбеђење, стручно усавршавање запослених, као и на начин обављања послова у служби за обезбеђење.

У глави тринаестој, односно у чл. 273. до 280. Закона, ближе се уређује интерни надзор у Управи. Прецизира се које организационе јединице у саставу Управе обављају послове надзора и дефинише предмет надзора, израда записника и извештаја након извршеног надзора и право управника завода на приговор.

У односу на важеће законско решење, Законом се даје већи значај и улога овлашћеним лицима за надзор, тако што у вршењу надзора могу покренути дисциплински поступак против управника пред дисциплинском комисијом Управе, уколико утврде да постоји повреда радне обавезе, као и против другог запосленог ако већ није у оквиру завода то учињено.

У члану 281. Закона прописује се спољни надзор над извршењем кривичних санкција. Прописано је да Народна скупштина образује Комисију за контролу извршења кривичних санкција, која има пет чланова. Уређује се начин рада и овлашћења Комисије, тако да она има иста овлашћења која у интерном надзору има овлашћено лице одељења за надзор у Управи. Управа се обавезује да када Комисија затражи, а најмање једном годишње доставља извештај о раду и стању у области извршења кривичних санкција Комисији, ради увида и контроле. Комисија о свом раду и стању у области извршења кривичних санкција подноси извештај Народној скупштини најмање једном годишње.

У члану 282. Закона наведени су и други облици независне спољне контроле извршења кривичних санкција, коју чине Национални механизам за превенцију тортуре и Заштитник грађана.

У глави четрнаестој, односно у чл. 283. и 284. Закона прописане су казнене одредбе.

У глави петнаестој, односно у чл. 285. до 287. Закона одређен је примерен рок за доношење, односно усаглашавање прописа који су предвиђени Законом, као и који поступци, ако су започети до ступања на снагу овог Закона, ће се окончати по одредбама важећег Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС”, бр. 85/05, 72/09 и 31/11). Одређено је ступање на снагу и почетак примене овог закона. Предвиђено је да се закон примењује по истеку три месеца од дана ступања на снагу, како би се у међувремену створили неопходни услови за његову примену, првенствено због преласка на нову врсту судске заштите.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства. Средства су обезбеђена Законом о буџету за 2013. годину и Предлогом закона о буџету за 2014. годину.